

kuiskil enam kellegi peale nõiduse pärast lohut ei tohi mõista. Sest nüüd on tõeste teadaw, et milalgi nõidast maa peal ei ole olnud, kes tuules tõbe nõidid saata, wiga peale panna, kuradiga kaup teha, ehk ennast kurjawaimule peiuks ehk mõrjaks kihlada. Ehk kül mitmeid sugu rohtusi metsas ja lagedail kaswamas, mis inimestele ja elajale kahju nõidwad teha. — Siin tuleb veel üks wigadus nimes tada, mis ebaust, wale luulemise wäel on sünnitanud ja mis rahwas

Luupainajaks ehk rõhujaks

kutsub, ja kellest mõnda tühja jutu liikumas. Tema peab õõsel kui raske kot magawa inimeste ja elajate peale langema, neid rõhuma. Mõned ütlewad luupainaja peab sagedast üks moondatud naisterahwas olema, kellele nõiduse wägi seda peale on pannud, et tema nägemata wiisil teisi peab rõhuma. Sellest albi jutust ei ole mite üks sõna tõsi, waid arwatut luupainaja rõhumine sünnib nõnda: Kui üks tugewa kehaga, wererikas noorinimene selile magab, siis walgub weri, mis Looja seadust mööda alati edasi tagasi soonte sees woolab, rohlemine südamesse. Werega pakile täidetud süda hakab tugewast põksuma, teeb ahastust ja raslendab hinge tõmbamise nõnda, kui oleks üks raske koorm meie rindade peal. Aga sestnane wautamine laub usinast ära, niipea kui inimene ennast parema külle peale läänab; aga

koorem lähed raslemaks igakord, kui kartus ja ebaust inimest waewab, et luulemise wäes sünnitut luupainaja meid rõhumas on.

Sesugust wale arwamist leitakse weel tänapäawal mitmes kohas rahwa keskel, ja mõned rumalad inimesed raslendawad oma elu, ehk kül ebaust enam nii laiast ei liigu kui enne. Sest inimesed on nüüd palju sügawamalt tarkust sellest saanud, kuidas üks ja teine lugu loomise kombel sünnib; nemad teadwad, et Jumal maa ilma targa muudmata seaduste läbi walitseb, ja et Tema kurja waimudelle seda meelewalda mite ei luba jampsiha hakata. Kui meie lähikene mõistus ka kõigi asju selgest ja põhjani ei jõua läbi arwata ja ütelda kuida? miks pärast? mis läbi? ehk mistarwis? kõigil sünnib: siiski leiame meie, nii pikalt kui mõistus meil ulatab, et kõigil omal loodud kombel sünnib. Sellest rõime hõlpsalt arwata, et igaühe, meil alles tundmata muu asjaga lugu nõnda samuti nõidib olla.

Oleks weel paljugi neist asjust siin jutustada, mis inimesed endale rumaluse, walatuse, kurjatahtmise ja patu läbi ihu ja hinge hädaks peale panewad, ja seläbi oma elu ilma aego koormawad: aga se saaks jutu wäga pikaks tegema. Jäägu teiseks forraks. Kel lööb praego õõsel kalsteiskümme, misga siis pääwa ja tööd lõpetama.